

ISOVANHEMPIENI TARINA –DIOJEN SELITYKSET

Kerro tarina diasarjan avulla

1. Dia: Otsikkodia

2. Dia (vuorimaisema)

- Kun tulen Chumukedimaan ja näen vehreät vuorenrinteet, mieleni täyttää ilo. Tänne minä kuulun, täällä ovat juureni, täällä olen aina kotona.

Olin 10-vuotias pikkupoika, kun perheemme muutti isän työn vuoksi pois kotikylästäme. Vaikka asun yhä, nyt oman perheeni kanssa kaukana kotikylästäni, naga-kansan kulttuurin mukaan, minulla on aina talon paikka sukuni mailla Chumukediman vuorilla, Koillis-Intian Nagalandissa.

3. Dia (pääkallot)

- Naga-kansamme on entisiä pääkallonmetsästäjiä. Tämä koston kierretty ruokkinut perinne päättyi kristinuskon myötä 1950-luvulta alkaen. Minun isovanhempani olivat kotikyläni ensimmäiset kristityt.

4. Dia (portti)

- Kristinuskon antoi heille aivan toisenlaisen elämäntähtäyksen. Perinteisessä luonnonuskonnossamme hengillä on keskeinen rooli. Hengiltä täytyy suojautua. Jokaisen kylän reunalla oli portti, joka oli vihitty suojelemaan sisäpuolella asuvia pahoilta hengiltä. Portin ulkopuolella esimerkiksi pelloilla, ihmiset olivat alttiina henkien vaikutukselle.

5. Dia (keittiö)

- Isovanhempani ja isoisäni veljet olivat tavallisia koulua käymättömiä maanviljelijöitä. Kun baptistien lähetystyö ulottui alueellemme ja nämä lähisukulaiseni vakuutuivat Jeesuksesta.

Sukulaisillani ei ollut kalenteria tai mitään kirjoja. He laskivat päiviä laittamalla aamulla kiven merkiksi ikkunalle, seuraavana aamuna tulisijan viereen, seuraavana taas johonkin näkösalelle. He laskivat päiviä kivillä. Kun kiviä oli seitsemän, he menivät metsän keskelle rukoilemaan.

6. Dia (Raamattu)

- He kantoivat mukanaan assaminkielistä Raamattua. En tiedä varmasti, osasiko kukaan heistä lukea sitä, mutta kirja oli aina mukana. Ennen kaikkea he rukoilivat Jumalaa, joka oli kaikkia henkiä vahvempi ja jonka yhteydessä he olivat turvassa. Lisäksi he keskustelivat siitä, mitä elämä kristittyinä tarkoittaa. Välillä heitä kävi joku vanhempi kristitty muualta opettamassa. He viettivät kiviä laskemalla aina joka seitsemännen päivän metsässä Jumalan kanssa. Näin he säilyttivät uskonsa.

7. Dia (talo, pyykkinaru)

Kun isovanhempani ja muut sukulaiseni tulivat kristityiksi, heidät karkotettiin kylästä. He joutuivat muuttamaan portin ulkopuolelle. He eivät enää tarvinneet kylän turvajärjestelyjä henkien vuoksi ja toisaalta kyläläiset kokivat heidät epäilyttäviksi. Kyläiset olivat varmoja, että portin ulkopuolella tiikerit syövät uuteen uskontoon kääntyneet tai pahat henget vahingoittavat heitä.

8. Dia (runsaasti hedelmiä)

- Isovanhempani rakensivat talonsa metsään ja raivasivat itselleen uudet pellot kylän ulkopuolelle. Ajan myötä heidän peltonsa kasvoivat hyvin, jopa peremmin kuin kylässä eikä heille tapahtunut mitään paha. Tämä hämmästytti kyläläisiä ja kiinnostus kristinuskoon levisi. Isovanhempien selviäminen kylän ulkopuolella ja peltujen kasvu, oli muulle kylälle vahva todistus siitä, ettei usko Jeesukseen ollut paha asia.

9. Dia (risti tien vieressä)

- Isovanhempani usko oli hyvin yksinkertaista. He eivät tienneet mitään teologista dogmeista tai periaatteista, mutta se vähä, mitä he kristinuskosta tiesivät, siitä he pitivät tiukasti kiinni: yhtenä päivänä viikosta ei tehty töitä vaan päivä käytettiin rukoukseen ja Jumalan palvelukseen. Toiseksi he luottivat siihen, että Jeesus on vahvempi kuin yksikään henki ja Jeesus pelastaa koko ihmisen. Ihminen saa elää vapaana ja turvassa.

10. Dia (kirkko)

Tästä sinapinsiemenestä kiinnostus kristinuskoon lähti leviämään angami-kansan parissa. Tänä päivänä he ovat kristittyjä.

11. Dia (Zhodin kuva)

Tämän tarinan kertoja Zhodi Angami, ensimmäisten kristittyjen lapsenlapsi, on Australiassa opiskellut teologian tohtori, tehnyt pitkän uran professorina, opettajana ja tutkijana yhdessä Koillis-Intian Teologisessa Instituutissa ja tällä hetkellä Zhodi Angami toimii Intian Pipliaseuran käännöstyön keskuksen johtajana Shillongin kaupungissa, Koillis-Intiassa. Käännöstyön keskus koordinoi 110 vähemmistökielistä käännöshanketta, jotta yhä useampi ihminen voisi omakielisen sanan myötä vakuuttua siitä, kuka Jeesus on.

Satu Toukkari, Suomen Pipliaseura 2024